USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **J. P.,** zastoupené JUDr. Lucií Drahovzalovou, advokátkou, se sídlem Polepská 410, Kolín 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2011, č. j. 2011/41876 - 421, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti výroku II. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2011, č. j. 4 Ad 78/2011 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně se nedatovanou žalobou domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2011, č. j. 2011/41876 - 421, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Příbrami ze dne 12. 4. 2011, č. j. KHD - 160/2011 - 16, jímž byla žalobkyně podle ustanovení § 30 odst. 2 písm. e), odst. 3 a ustanovení § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti"), ode dne 19. 1. 2011 vyřazena z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce.

Součástí žaloby byla i žádost o osvobození od soudních poplatků a žádost o ustanovení zástupce na ochranu práv žalobkyně. Městský soud v Praze o těchto žádostech rozhodl usnesením ze dne 19. 10. 2011, č. j. 4 Ad 78/2011 - 25, kterým ve výroku I. přiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků a kterým ve výroku II. zamítl žádost žalobkyně o ustanovení zástupce. Městský soud uvedl, že žalobkyně splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, ovšem žádosti o ustanovení zástupce nevyhověl s tím, že ustanovení zástupce není třeba k ochraně práv žalobkyně, neboť žaloba obsahuje všechny formální a obsahové náležitosti stanovené zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), a projednávaná věc není natolik složitá, aby bylo namístě žalobkyni zástupce ustanovit. Usnesení bylo zmocněnci

žalobkyně doručeno dle ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř."), dne 21. 10. 2011.

Podáním ze dne 9. 11. 2011 učiněným v elektronické formě se zaručeným elektronickým podpisem, jež bylo městskému soudu doručeno téhož dne, podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka") proti výroku II. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2011, č. j. 4 Ad 78/2011 - 25, kasační stížnost, ve kterém s posouzením městského soudu zásadně nesouhlasila a poukazovala na svou tíživou životní a sociální situaci. Podání totožného obsahu učinila i prostřednictvím držitele poštovní licence.

Podáním ze dne 10. 11. 2011, doručeným Městskému soudu v Praze dne 14. 11. 2011, stěžovatelka prostřednictvím advokátky JUDr. Lucie Drahovzalové, jež jí byla určena rozhodnutím Česká advokátní komory ze dne 4. 11. 2011, č. j. 3069/11, doplnila svou kasační stížnost tak, že ji podává podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť je přesvědčena, že splnila obě podmínky normované ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. Městskému soudu bylo známo, že veškerá podání nečinila stěžovatelka osobně, ale prostřednictvím zmocněnce, svého manžela. Jeho možnosti zastupovat stěžovatelku jsou však z důvodu velmi špatného zdravotního stavu značně omezené. Stěžovatelka kvůli své špatné sociální situaci a neznalosti právních předpisů nemůže svá práva dostatečně a efektivně hájit.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.), tuto kasační stížnost ale nepodala včas. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Napadené usnesení městského soudu bylo stěžovatelce doručeno v souladu s ustanovením § 50 odst. 1 o. s. ř. v pátek 21. 10. 2011, lhůta dvou týdnů proto stěžovatelce počala běžet následující den a uplynula v pátek 4. 11. 2011, tj. dnem, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek běhu lhůty - shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2003, č. j. 4 Azs 10/2003 - 34.

Podala-li stěžovatelka svou kasační stížnost až 9. 11. 2011, učinila tak zjevně po lhůtě pro podání kasační stížnosti. Pro zachování lhůty pro podání kasační stížnosti nelze aplikovat ani ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s., neboť stěžovatelka svou veškerou procesní aktivitu učinila až po 4. 11. 2011, tj. svá podání odeslala elektronicky i písemně nejdříve dne 9. 11. 2011. Na běh výše uvedené lhůty pro podání kasační stížnosti nemá vliv ani to, že stěžovatelka podala k České advokátní komoře žádost o určení advokáta podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Lhůta pro podání kasační stížnosti neběží podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. pouze v případě, že o žádosti o ustanovení advokáta rozhoduje soud.

Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se mj. zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2007, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, že jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k

podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty, je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované doktríně i judikatuře správních soudů.

Nejvyšší správní soud tedy musel kasační stížnost stěžovatelky proti výroku II. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2011, č. j. 4 Ad 78/2011 - 25, odmítnout podle ustanovení § 120 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu